

Πειραιώς Σεραφεΐμ: Το παπικό δόγμα περί της “Ασπίλου Συλλήψεως της Θεοτόκου” υπό το πρίσμα της Ορθοδόξου Θεολογίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς](#)

Με αφορμή την εορτή του Γενεθλίου της Υπεραγίας Θεοτόκου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφεΐμ στο παρακάτω βίντεο παρουσιάζει μια απολογητική και θεολογική μελέτη σχετικά με το παπικό δόγμα της «Ασπίλου Συλλήψεως» και τη θέση της Ορθόδοξης Εκκλησίας απέναντι σε αυτό.

«Η Θεοτόκος αποτελεί, από ανθρωπίνης πλευράς, το κύριο πρόσωπο, συμβάλλοντας καθοριστικά στο σχέδιο της Θείας Οικονομίας, για την υλοποίηση του θείου σχεδίου, να δεχτεί να γίνει η κατά σάρκα μητέρα του Υιού και Λόγου του Θεού, γενόμενη έτσι η νοητή γέφυρα, η οποία ένωσε το κτιστό με το άκτιστο, την γη με τον ουρανό, τον άνθρωπο με το Θεό», αναφέρει χαρακτηριστικά ο

Σεβασμιώτατος, σημειώνοντας παράλληλα πως κατά καιρούς εμφανίστηκαν «διάφοροι αιρετικοί, οι οποίοι, προσπαθώντας να αλλοιώσουν την βιβλική και αγιοπατερική διδασκαλία της Εκκλησίας περί του Θείου Προσώπου του Χριστού, επεξέτειναν τις κακοδοξίες τους και προς το Πρόσωπο της Θεοτόκου». «Μεταξύ των αιρετικών οι οποίοι προσβάλλουν την Θεοτόκο είναι και οι αιρετικοί Παπικοί», προσθέτει.

Εξετάζεται η προέλευση και το περιεχόμενο του συγκεκριμένου δόγματος, το οποίο διατυπώθηκε επισήμως το 1854, και παρουσιάζονται οι βασικές διαφορές μεταξύ της παπικής και της ορθόδοξης αντίληψης για το προπατορικό αμάρτημα, την ανθρωπίνη φύση, τη σωτηρία και την αγιότητα της Θεοτόκου.

Παράλληλα, μέσα από βιβλικά, πατερικά και θεολογικά επιχειρήματα, ο Σεβασμιώτατος αναδεικνύει την ορθόδοξη διδασκαλία για την Παναγία, την αγιότητά Της και την ελεύθερη συνεργία Της με τη Θεία Χάρη, καθώς και οι χριστολογικές και σωτηριολογικές συνέπειες που προκύπτουν από το παπικό δόγμα.

Τέλος, επισημαίνει ότι «η Παναγία είναι πράγματι η “Παναγία”, η “Παναμώμητος”, η “Τιμιωτέρα τῶν Χερουβίμ”, όχι επειδή εξαιρέθηκε από τη φυσική κατάσταση της ανθρωπότητας ήδη κατά τη σύλληψή της, αλλά επειδή, ως αληθινός άνθρωπος, συνεργάστηκε ελεύθερα και τέλεια με τη Χάρη του Θεού και έγινε το καθαρό δοχείο της Ενανθρωπήσεως του Λόγου». «Η αγιότητα της Θεοτόκου δεν θεμελιώνεται σε μία προνομιακή εξαίρεση από την ανθρωπίνη κατάσταση, αλλά στην απόλυτη ανταπόκρισή της στο θείο θέλημα, γεγονός που την καθιστά υπόδειγμα και ελπίδα για κάθε μέλος της Εκκλησίας», υπογραμμίζει.